

Enrique Silla, president de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de València

“L'actitud de l'administració és paralitzadora”

L'alta cotització de la pesseta, la restricció de crèdits i la falta d'infraestructures són els factors que condicionen negativament l'economia valenciana, segons el president d'aquesta institució mercantil.

Quan des del seu càrrec jutja l'actitud del govern central de Madrid de "paralitzadora", Enrique Silla, ara en ple procés electoral, diu que vol resumir d'alguna manera el principal mal que afecta avui i ara l'economia valenciana. "I la de tot l'estat espanyol", matisa tot just encetada una conversa amb EL TEMPS en què es fa un repàs general als temes més candents de l'activitat econòmica i als principals factors que la condicionen.

El president Silla no és dels que l'han fet combregar amb rodes de molí i d'entrada declara que l'actual crisi econòmica va a la seua, "no ha estat produïda pel conflicte del Golf", i, parlant com un empresari més, atribueix la culpa a la recessió del sector econòmic ("València, però també de la resta d'Espanya", remarca) a la forta cotització de la pesseta, a la política de crèdits restrictiva i a la manca d'infraestructures de comunicació per carretera i per via fèrria. Silla és un defensor a ultrança del Tren de Gran Velocitat, (TGV) i el vol veure a València com a enllaç amb Barcelona que cree l'anomenat "corredor del Mediterrani". Al llarg de l'entrevista, la clau del seu missatge és que cal passar dels plantejaments teòrics a l'acció. "Les coses que es pensen s'han de fer, i cal fer-les al seu temps".

—*Quines perspectives s'albiren per a l'economia valenciana en moments com els actuals, en què es confirma una tendència general cap a la recessió internacional?*

—La crisi econòmica no ha estat produïda pel conflicte del Golf, sinó per causes anteriors i, en conseqüència, agreujades per ell, i les seues conseqüències imprevisibles en un termini immediat preocupen seriosament les empreses.

L'economia valenciana, i la de tot l'estat, ha experimentat un refredament pal-

lable en els darrers mesos. Els beneficis empresarials ja són sensiblement menors. Les restriccions al crèdit que el sistema financer ha hagut de suportar i els alts tipus d'interès dificulten encara més les possibilitats d'inversió. Alhora, aquests alts tipus d'interès actuen com a esquers per a l'atracció de capitals i enforteixen la pesseta als mercats de divises.

Pel que fa a la seua pregunta, diré que les perspectives són molt preocupants, com és lògic, però també s'ha de dir que és possible superar els problemes a base d'esforç, i aquesta és l'òptica amb què s'han d'enfocar els moments difícils.

—*Quins comentaris li suscita l'actual política d'ajustament econòmic del govern central de Madrid? Es pot valorar la incidència d'aquesta política en el sector industrial valencià i en la comercialització de mercaderies i productes?*

—Es continua detectant una resistència per part dels responsables econòmics a actuar decididament per corregir els greus desequilibris de preus i de comerç exterior dels darrers anys. Em fa l'efecte que l'actitud de l'administració és paralitzadora. Des d'una perspectiva realista, si les claus de la política econòmica continuen com fins ara, els problemes de les empreses, tant espanyoles com valencianes, poden augmentar.

Per aquests motius, la resposta dels empresaris és treballar per intentar incrementar els esforços, millorar els productes i presentar una oferta de costos atractius per als mercats espanyol i internacional. És a dir, guanyar competitivitat.

Però cal insistir que l'empresa, en aquest esforç, s'ha de veure ajudada per una línia coherent de la política econòmica aplicada per l'administració i per l'actitud dels agents econòmics. Els mals resultats que s'obtenen en la lluita contra la inflació condueixen a pressionar en la

negociació salarial per a evitar pèrdues en la capacitat adquisitiva. D'aquesta manera, els costos salarials es veuran incrementats si no es produeixen canvis en l'estratègia sindical.

Si els tipus d'interès continuen apuntant alt, lògicament els costos empresarials tendiran a l'alça i el dificultarà el finançament d'inversions que milloren el nostre nivell actual de productivitat. Més tipus d'interès elevats impliquen l'enfortiment de la pesseta, és a dir, l'encaixament dels nostres productes enfront dels de l'exterior.

Des del punt de vista de l'empresa valenciana, tots aquests factors erosionen la capacitat de competir, com ja ho demostra la progressiva pèrdua de participació que experimentem en el total del comerç exterior espanyol.

Encara que les últimes dades indiquen una millora del nostre nivell exportador, a causa, entre altres raons, de l'atípic augment en les eixides de cítrics, no s'ha d'oblidar que, fins fa molt poc, l'exportació valenciana ha crescut per sota de les mitjanes estatals. Tot això ratifica aquesta pèrdua de pes específic a què abans em referia.

—*Creu que el model de l'evolució que segueix l'economia valenciana actual es va aproximant més al que domina a l'Europa industrialitzada, o per contra pensa que cada dia se n'allunya més?*

—La Cambra ja ha defensat de fa temps que cal guanyar el màxim de competitivitat amb vista al Mercat Únic. Si perdem nivell competitiu, no sols no aprofitarem les possibilitats d'aquest gran espai europeu, sinó que uns altres països vindran aquí a demostrar-nos el que s'aconsegueix amb una bona política de penetració en uns altres mercats.

Per tal de millorar aquesta capacitat en les nostres empreses, la Cambra ja treballa des de fa mesos en la preparació de jornades informatives sobre mercats in-

"No es pot parlar de sectors més o menys *beneficiables*, sinó d'empreses ben enfocades".

ARXIU

ternacionals, en col·laboració amb l'Institut Espanyol de Comerç Exterior, i ja s'han estudiat països com Alemanya, França, Itàlia, Portugal i d'altres. Per al 91 s'han previst jornades semblants sobre el Benelux, Dinamarca, els països nòrdics i la Unió Soviètica, entre altres. Al Consell de Cambres de la Comunitat Valenciana, s'ha acordat amb la Conselleria d'Indústria la firma d'un conveni de col·laboració per a desenrotllar el foment de les exportacions i la competitivitat de l'empresa valenciana en l'exterior. Aquest conveni coordinarà les accions previstes en aquest sentit que ja estan incloses en el Pla de Competitivitat elaborat per la Generalitat i les que figuren en el Pla de Promoció d'Exportacions de les Cambres.

Juntament amb tot això, la Cambra té, com recull en els seus programes d'objectius, la voluntat de multiplicar al màxim l'efectivitat aconseguida al seu treball de cada dia, ja siga en la prestació de serveis adequats a les necessitats concretes de les empreses, a millorar la formació de directius i tècnics a partir d'ac-

tivitats desenrotllades pel Centre de Formació, i a continuar actuant com a fòrum d'opinió empresarial davant la marxa de la realitat econòmica general.

—*¿Quins seran els sectors econòmics valencians que es beneficiaran amb l'entrada en vigor de l'anomenat Mercat Únic i quins n'eixiran més perjudicats?*

—No es pot parlar de sectors més o menys *beneficiables*, sinó d'empreses ben enfocades quant a la seua estratègia de mercat. Dins d'aquesta consideració, seran les empreses amb menor índex de modernització i, consegüentment, menor capacitat competitiva, les que més patiran l'impacte.

Per descomptat, cal apostar per sectors de futur, però es pot millorar la rendibilitat dels tradicionals si, per exemple, s'aconsegueix concentrar ofertes, incrementar el valor afegit de la producció i no quedar-se únicament amb avantatges de menors costos finals, i, sobretot, si es compta amb un bon equipament infraestructural que ajude a traure tot el partit d'unes xarxes comercials ben organitza-

des. Les coses que es pensen s'han de fer i cal fer-les al seu temps.

—*¿Podria indicar-nos els punts negres de l'activitat econòmica valenciana que necessiten solucions urgents?*

—D'alguna manera, ja ho he apuntat. Es tracta d'avançar en el sentit de saber diversificar ofertes alhora que es van superant les disfuncions derivades de la seua l'atomització. És més fàcil, per exemple, col·locar en els mercats internacionals una oferta global i ben planificada que fer petites guerres comercials, cadascú pel seu compte, intentant vendre-hi la seua petita producció.

Si hi afegim la recerca de millores amb els problemes que provoca una excessiva concentració espacial d'activitats i, entre tots, cadascu des del seu paper, sabem dotar-nos de les infraestructures necessàries i irrenunciabls, des del Tren de Gran Velocitat, per exemple, fins a una xarxa viària òptima que no aïlle les nostres comarques entre si i la nostra comunitat autònoma de la resta de l'estat i d'Europa, molt millor per a tots nosaltres.

Ignasi Pellicer